

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθμ. 3/ 2015
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Ε' ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Συνεδρίαση της 13^{ης} Ιανουαρίου 2015

Σύνθεση

Προεδρεύων: Ιωάννης-Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, λόγω κωλύματος της Προέδρου του Τμήματος, Μεταξίας Ανδροβιτσανέα, Αντιπροέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη : Βασιλική Πανταζή, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Γεώργιος Ανδρέου, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Δημήτριος Μακαρονίδης και Αδαμαντία Καπετανάκη, Νομικοί Σύμβουλοι .

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ. πρωτ. 92946/2-12-2014 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Περίληψη Ερωτήματος : Δυνατότητα εξέτασης από τη Διοίκηση των παραιτήσεων τεσσάρων υπαλλήλων, οι οποίοι υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια εκκρεμούς πειθαρχικής διαδικασίας για παραπτώματα τα οποία μπορούν να επισύρουν την ποινή της οριστικής παύσης.

Εισηγήτρια: Αγγελική Αναστοπούλου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ..

ΓΧ

ΑΔ

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Ε' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδότησε ως ακολούθως :

Ι. Στο υπ' αριθμ. 92946/2-12-2014 έγγραφο-ερώτημα του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Σας γνωρίζουμε ότι στην υπηρεσία μας υποβλήθηκαν αιτήσεις παραίτησης τεσσάρων (4) υπαλλήλων των Καταστημάτων Κράτησης οι οποίοι κατά τον παρόντα χρόνο έχουν υποβάλει ενστάσεις επί πειθαρχικών αποφάσεων του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Συγκεκριμένα σας γνωρίζουμε τα κάτωθι: Οι υπάλληλοι παραπέμφθηκαν την 5-3-2014 ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου για τα πειθαρχικά παραπτώματα της παράβασης υπαλληλικού καθήκοντος και της αμέλειας ή ατελούς εκπλήρωσης του υπηρεσιακού καθήκοντος. Επισημαίνουμε ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 109 του ν.3528/2007, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο Δεύτερο του ν.4057/2012, για τα εν λόγω παραπτώματα μπορούσε να επιβληθεί οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή. Το αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο στην από 29-7-2014 συνεδρίασή του επέβαλε σε αυτούς την ποινή του προστίμου ίσου με τις αποδοχές τεσσάρων μηνών. Η σχετική απόφαση εκδόθηκε την 29-10-2014 και κοινοποιήθηκε στους ενδιαφερόμενους καθώς και στα όργανα που δικαιούνταν να ασκήσουν ένσταση επί αυτής. Οι υπάλληλοι υπέβαλαν εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας ένσταση ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ενώ δεν ασκήθηκε ένσταση από τον αρμόδιο Υπουργό και τον Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης. Παράλληλα την 28-11-2014 περιήλθαν στην υπηρεσία μας οι από 24-11-2014 και από 26-11-2014 αιτήσεις παραίτησης των υπαλλήλων. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 148 του ν.3528/2007 «η παραίτηση θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί αν κατά την υποβολή της εκκρεμεί ποινική δίωξη για πλημμέλημα από τα αναφερόμενα στην περ.α' της παρ.1 του άρθρου 8 ή για κακούργημα ή πειθαρχική δίωξη ενώπιον του υπηρεσιακού συμβουλίου για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης ή αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της αίτησης παραίτησης και πριν την αποδοχή της.

Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.5 και 6 αντίστοιχα του άρθρου 141 του ν. 3528/2007, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο Δεύτερο του ν.4057/2012 «Τα πειθαρχικά συμβούλια και το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, όταν κρίνουν μετά από ένσταση του υπαλλήλου ή υπέρ του, δεν μπορούν να χειροτερεύσουν τη θέση του...» και «Η προθεσμία για την άσκηση ένστασης και η άσκησή της αναστέλλουν την εκτέλεση της πειθαρχικής απόφασης».

Κατόπιν των ανωτέρω, παρακαλούμε να έχουμε την άποψή σας αν η υπηρεσία μας δύναται να εξετάσει τις αιτήσεις παραίτησης των υπαλλήλων, παρόλο που η πειθαρχική διαδικασία είναι εκκρεμής και η πειθαρχική απόφαση δεν είναι τελεσίδικη (λόγω της ασκηθείσας από αυτούς ένστασης), λαμβάνοντας υπόψη ότι το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, κρίνοντας μετά από ένσταση του υπαλλήλου δεν μπορεί να χειροτερεύσει τη θέση του, ήτοι στην προκειμένη

Γ*

περίπτωση να επιβάλει σε αυτούς την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης ή αν οι αιτήσεις των υπαλλήλων θεωρούνται ως μη υποβληθείσες, σύμφωνα με τις ως άνω αναφερόμενες διατάξεις».

II. Διατάξεις νόμων:

Στο **ν.3528/2007** «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ» (ΦΕΚ Α'26), όπως ισχύει μετά τις τροποποιήσεις που επήλθαν με τους ν.4057/2012 (ΦΕΚ Α'54) και ν.4152/2013 (ΦΕΚ Α'107), προβλέπονται μεταξύ άλλων τα εξής :

Άρθρο 107 «Απαρίθμηση πειθαρχικών παραπτωμάτων»

«Πειθαρχικά παραπτώματα είναι: α)...β) κάθε παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος που προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν στον υπάλληλο οι κείμενες διατάξεις, εντολές και οδηγίες...γ)...κη) η αμέλεια ή ατελής εκπλήρωση του υπηρεσιακού καθήκοντος».

Άρθρο 122 «Άσκηση πειθαρχικής δίωξης»

« Η πειθαρχική δίωξη αρχίζει είτε με την κλήση του υπαλλήλου σε απολογία από το μονομελές πειθαρχικό όργανο είτε με την παραπομπή του στο πειθαρχικό συμβούλιο... Σε περίπτωση παραπομπής ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου, η πειθαρχική διαδικασία ολοκληρώνεται εντός δύο μηνών από την παραπομπή εκτός να απαιτείται η διεξαγωγή ανάκρισης οπότε ολοκληρώνεται εντός τεσσάρων μηνών».

Άρθρο 141 «Ένσταση»

«1...2. Οι αποφάσεις των πειθαρχικών συμβουλίων που κρίνουν σε πρώτο βαθμό υπόκεινται σε ένσταση ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, από τον υπάλληλο που τιμωρήθηκε, στις περιπτώσεις επιβολής της πειθαρχικής ποινής του προστίμου αποδοχών τεσσάρων (4) μηνών και άνω μέχρι την ποινή της οριστικής παύσης, καθώς και στις περιπτώσεις επιβολής ποινής προστίμου αποδοχών από ένα (1) έως τέσσερις (4) μήνες, εφόσον κατά της απόφασης του πειθαρχικού συμβουλίου έχει ασκηθεί ένσταση υπέρ της διοίκησης. Όλες οι αποφάσεις των πειθαρχικών συμβουλίων που κρίνουν σε πρώτο βαθμό υπόκεινται σε ένσταση ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Συμβουλίου, υπέρ της διοίκησης, κατά τα οριζόμενα στην περ.β' της επόμενης παραγράφου.
3...4. Η ένσταση ασκείται μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης ή την πλήρη γνώση αυτής από τον υπάλληλο ή από

την περιέλευσή της στα όργανα που δικαιούνται να ασκήσουν ένσταση... 5. Τα πειθαρχικά συμβούλια και το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, όταν κρίνουν μετά από ένσταση του υπαλλήλου ή υπέρ του, δεν μπορούν να χειροτερεύσουν τη θέση του. Όταν κρίνουν ένσταση υπέρ της διοίκησης, δεν μπορούν να επιβάλουν ελαφρότερη ποινή από αυτήν που επιβλήθηκε. Όταν ασκούνται ενστάσεις τόσο από τον υπάλληλο όσο και υπέρ της διοίκησης, το οικείο συμβούλιο τις κρίνει από κοινού και δεν δεσμεύεται από την ποινή που θα επιβάλει. 6. Η προθεσμία για την άσκηση ένστασης και η άσκησή της αναστέλλουν την εκτέλεση της πειθαρχικής απόφασης....»

Άρθρο 148 «Παραίτηση»

«1. Η παραίτηση αποτελεί δικαίωμα του υπαλλήλου και υποβάλλεται εγγράφως. Αίρεση, όρος ή προθεσμία στην αίτηση παραίτησης θεωρούνται ότι δεν έχουν γραφεί. 2. Η παραίτηση θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί αν κατά την υποβολή της εκκρεμεί ποινική δίωξη για πλημμέλημα από τα αναφερόμενα στην περ.α' της παρ.1 του άρθρου 8 ή για κακούργημα ή πειθαρχική δίωξη ενώπιον του υπηρεσιακού συμβουλίου για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης ή αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της αίτησης παραίτησης και πριν την αποδοχή της...3...4...5. Η αίτηση παραίτησης γίνεται αποδεκτή με πράξη που εκδίδεται από το αρμόδιο όργανο και δημοσιεύεται σε περίληψη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η υπηρεσία δεν μπορεί να κάνει δεκτή την αίτηση παραίτησης πριν από την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή της....».

III. Ερμηνεία Διατάξεων

Από τις προεκτεθείσες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, συνδυαζόμενες μεταξύ τους και ενόψει του διδόμενου πραγματικού, συνάγονται τα ακόλουθα:

α. Πειθαρχική δίωξη ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου και συνεπώς πειθαρχική εκκρεμοδικία δημιουργεί, μεταξύ άλλων, και η παραπομπή του υπαλλήλου στο υπηρεσιακό συμβούλιο (ΣτΕ 3502/2013, ΣτΕ 1138/1995). Πειθαρχική όμως εκκρεμοδικία, που κωλύει την αποδοχή της παραίτησης υπαλλήλου, δημιουργεί μόνο η παραπομπή του στο πειθαρχικό συμβούλιο για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης (ΣτΕ 1138/1995, ΓνμδΝΣΚ 64/2013). Στην περίπτωση άσκησης ένστασης κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου η πειθαρχική

AA

67

εκκρεμοδικία περατώνεται με την έκδοση τελεσίδικης απόφασης από το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο, με την οποία ολοκληρώνεται-εξαντλείται η πειθαρχική διαδικασία (ΔΕΑ 145/2010, Γνμδ ΝΣΚ 239/2010).

β. Μετά την τροποποίηση των διατάξεων του πειθαρχικού δικαίου, για τα παραπτώματα της παράβασης υπαλληλικού καθήκοντος και της αμέλειας ή ατελούς εκπλήρωσης του υπηρεσιακού καθήκοντος, δύναται να επιβληθεί οποιαδήποτε ποινή, επομένως και η ποινή της οριστικής παύσης. Ο τιμωρηθείς υπάλληλος δικαιούται να υποβάλει ένσταση κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου μόνο αν του επιβλήθηκε η ποινή προστίμου αποδοχών τεσσάρων (4) μηνών και άνω και μέχρι την ποινή της οριστικής παύσης, ενώ αντίθετα όλες οι αποφάσεις των πειθαρχικών συμβουλίων που έκριναν σε πρώτο βαθμό υπόκεινται σε ένσταση «υπέρ της διοίκησης», με δυνατότητα επιβολής βαρύτερης ποινής, ακόμη και της οριστικής παύσης, ή εμμονής στην προσβληθείσα απόφαση. Η υποβολή ένστασης μόνον από τον διωκόμενο υπάλληλο, ή από τη διοίκηση «υπέρ του», αποβλέπει στην καλυτέρευση της θέσεώς του και το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο στην περίπτωση αυτή, όταν εξετάζει εκ νέου την υπόθεση, δεν μπορεί να επιβάλει βαρύτερη ποινή, διότι δεσμεύεται από τη γενική αρχή του δικαίου περί του ανεπίτρεπτου της χειροτέρευσης της θέσης του υπαλλήλου, (παρ.5 εδ. α' του άρθρου 141 του ισχύοντος Υ.Κ.), η οποία καθιερώνεται ρητά και στην πολιτική και ποινική δίκη, αντίστοιχα στα άρθρα 536 ΚποΛΔ και 470 ΚΠΔ (ΣΤΕ ολ. 1067/1979, ΣΤΕ 2340/1987, ΣΤΕ 3424/2006, ΔΕΠειρ 1385/2009, Γ.Ναυπλιώτη «Πειθαρχικό Δίκαιο» σελ.404).

Επομένως, όταν το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο, επιλαμβάνεται μιας πειθαρχικής υπόθεσης μετά από ένσταση του διωχθέντος υπαλλήλου ή της διοίκησης «υπέρ του», χωρίς να έχει ασκηθεί και ένσταση «υπέρ της διοίκησης», δεν μπορεί να χειροτερεύσει τη θέση του υπαλλήλου και είτε θα εμμείνει στα αποφασισθέντα από το πρωτοβάθμιο όργανο, ή θα επιβάλει ελαφρότερη ποινή, είτε θα τον απαλλάξει, ανεξάρτητα αν τα παραπτώματα για τα οποία αυτός παραπέμφθηκε προβλέπεται ότι μπορεί να επισύρουν ακόμη και την ποινή της οριστικής παύσης.

γ. Η παραίτηση είναι δικαίωμα του δημοσίου υπαλλήλου και η υποβολή της επιφέρει τη λύση της υπαλληλικής σχέσης με πράξη του αρμοδίου οργάνου. Η παραίτηση όμως θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί κατά πλάσμα του νόμου και

ΑΔ
Γ*

δεν επάγεται καμία συνέπεια στην υπηρεσιακή κατάσταση του υπαλλήλου, ούτε δημιουργεί καμία υποχρέωση της Διοικήσεως, 1) αν κατά την υποβολή της εκκρεμεί είτε ποινική δίωξη για πλημμέλημα από τα αναφερόμενα στην περ.α' της παρ.1 του άρθρου 8 του ν.3528/2007 ή κακούργημα, είτε πειθαρχική δίωξη ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης και 2) αν η πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο μήνες από την υποβολή της παραίτησης και πριν την αποδοχή της (ΣτΕ 3502/2013, ΣτΕ 1138/1995, 1741/2000, 1531/1990, Γνμδ ΝΣΚ 21/2013, 426/2011, 334/2006).

Οι ανωτέρω περιορισμοί στο δικαίωμα παραίτησης του υπαλλήλου δεν είναι αντίθετοι με το Σύνταγμα και επιβάλλονται για λόγους δημοσίου συμφέροντος, καθόσον μ' αυτούς αποτρέπεται η υποβολή παραιτήσεων προς αποφυγή πειθαρχικής ποινής ή άλλων συνεπειών στην υπηρεσιακή κατάσταση του διωκόμενου υπαλλήλου και έτσι διασφαλίζεται η σταθερότητα και η νομιμότητα της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης (ΔΕΑ 2175/12, Γνμδ ΝΣΚ 21/13 Α.Καίσαρη "Το Πειθαρχικό Δίκαιο των Υπαλλήλων του Δημοσίου" σελ.270).

Οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να θεωρηθεί ως μη υποβληθείσα η παραίτηση του δημοσίου υπαλλήλου αναφέρονται περιοριστικά στη διάταξη του άρθρου 148 παρ.2 του Υ.Κ, και συγκεκριμένα πρέπει αφενός να υφίσταται πειθαρχική εκκρεμοδικία σε βάρος του ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου, αφετέρου η πειθαρχική εκκρεμοδικία να αφορά σε παράπτωμα, το οποίο μπορεί κατά το νόμο να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης (Γνμδ ΝΣΚ 64/2013). Η ποινή της οριστικής παύσης δεν αρκεί να προβλέπεται ότι μπορεί να επιβληθεί για το συγκεκριμένο πειθαρχικό παράπτωμα, αλλά απαιτείται να υφίσταται ως πραγματική δυνατότητα στην εκάστοτε εξεταζόμενη περίπτωση, είτε γιατί δεν έχει αποφανθεί το πρωτοβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο μετά την παραπομπή του υπαλλήλου, είτε γιατί δεν έχει επιληφθεί ακόμη της υποθέσεως το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό όργανο, μετά την υποβολή ένστασης «υπέρ της διοίκησης», καθώς μόνο στην περίπτωση αυτή δεν ισχύει η αρχή της μη χειροτέρευσης της θέσης του υπαλλήλου και δύναται να του επιβληθεί βαρύτερη ποινή, ακόμη και η ποινή της οριστικής παύσης.

IV. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως αναφέρεται στο έγγραφο της υπηρεσίας, οι υπάλληλοι που υπέβαλαν τις παραιτήσεις τους είχαν

Ad

Γ+

παραπεμφθεί στο πειθαρχικό συμβούλιο για τα πειθαρχικά παραπτώματα της παράβασης υπαλληλικού καθήκοντος και της αμέλειας ή ατελούς εκπλήρωσης του υπηρεσιακού καθήκοντος, για τα οποία προβλέπεται ότι μπορεί να επιβληθεί οποιαδήποτε ποινή, επομένως και η ποινή της οριστικής παύσης. Με την από 29-10-2014 απόφασή του το πρωτοβάθμιο πειθαρχικό όργανο τους επέβαλε την ποινή του προστίμου ίσου με τις αποδοχές τεσσάρων (4) μηνών. Μετά την κοινοποίησή της στα δικαιούμενα να ασκήσουν ένσταση πρόσωπα, υπέβαλαν κατ'αυτής εμπρόθεσμα ένσταση μόνον οι τέσσερις τιμωρηθέντες υπάλληλοι και δεν υποβλήθηκε ένσταση υπέρ της διοίκησης.

Από την υπαγωγή του ανωτέρω πραγματικού στο προεκτιθέμενο νομικό πλαίσιο, όπως αυτό ερμηνεύεται, προκύπτει ότι η πειθαρχική διαδικασία, η οποία άρχισε με την παραπομπή των υπαλλήλων στο πειθαρχικό συμβούλιο, για παραπτώματα για τα οποία μπορεί να επιβληθεί η ποινή της οριστικής παύσης, είναι εκκρεμής λόγω υποβολής ένστασης από τους υπαλλήλους κατά της από 29-10-2014 απόφασης του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου και η πειθαρχική εκκρεμοδικία θα περατωθεί με την έκδοση τελεσίδικης απόφασης από το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό όργανο. Το τελευταίο, εξετάζοντας εκ νέου στην ουσία της την πειθαρχική υπόθεση, μετά τις ενστάσεις των υπαλλήλων, δεν μπορεί να επιβάλει βαρύτερη ποινή από αυτήν που τους επέβαλε το πρωτοβάθμιο, ούτε βέβαια την ποινή της οριστικής παύσης, μολονότι προβλέπεται στο νόμο ως δυνατότητα για τα αδικήματα που παραπέμφθηκαν, διότι δεσμεύεται από την γενική αρχή της μη χειροτέρευσης της θέσης του διωκόμενου υπαλλήλου, αφού δεν υποβλήθηκε κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού οργάνου και ένσταση «υπέρ της διοίκησης».

V. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, κατά την ομόφωνη γνώμη του Ε' Τμήματος, στην υπό εξέταση περίπτωση δεν συντρέχουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις που θέτει η διάταξη του άρθρου 148 παρ.2 του ισχύοντος Υ.Κ. για να θεωρηθούν ως μη υποβληθείσες οι αιτήσεις παραίτησης των τιμωρηθέντων με απόφαση του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου υπαλλήλων, καθόσον υφίσταται μεν πειθαρχική εκκρεμοδικία λόγω της υποβολής της ένστασής τους κατά της ανωτέρω απόφασης, για τα αδικήματα όμως που παραπέμφθηκαν και τιμωρήθηκαν είναι αδύνατη πλέον η επιβολή

ΑΔ

Γ x

από το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο της ποινής της οριστικής παύσης, διότι, μολονότι προβλέπεται ως δυνατότητα στο νόμο, η επιβολή της αποκλείστηκε από τη μη άσκηση ένστασης υπέρ της διοίκησης. Ως εκ τούτου η Διοίκηση δεν κωλύεται εξ αυτού του λόγου να εξετάσει τις υποβληθείσες παραιτήσεις των διωχθέντων υπαλλήλων.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 19 - 1 - 2015

Ο Προεδρεύων
Του Ε' Τμήματος του Ν.Σ.Κ.

Γ. Χαλκιάς

ΙΩΑΝΝΗΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ του Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Α. Αναστοπούλου

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΡΕΔΡΟΣ του Ν.Σ.Κ.